



ת"פ (חדרה) 59152-03-19 - מדינת ישראל ע"י נ' מחמד אבו שמים ע"י

ת"פ (חדרה) 59152-03-19 - מדינת ישראל ע"י נ' מחמד אבו שמים ע"י שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 59152-03-19

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד ליה לבנדה

נגד

מחמד אבו שמים ע"י

ב"כ עו"ד ארבל עמי-גא

בית משפט השלום בחדרה

[24.12.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת לאחר הליך שמיעת הראיות ובהתאם להכרעת הדין שניתנה בעניינו ביום 28/7/24.

כעולה מהכרעת הדין הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה שלממש כלפי בן זוג עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וזאת בגין האירועים המפורטים בכתב האישום שנעברו ע"י הנאשם כלפי המתלוננת שהינה אשתו, בשלושה מועדים שונים - 18/3/19, 18/1/19, ו- 11/10/18. למען השלמת התמונה, אציין כי כתב האישום הוגש ביום 26/3/19 והתיק נותב לשמיעה בפני כב' השופטת רקפת סגל מוהר, אשר לימים פרשה וביום 5/9/24 הועבר תיק זה להמשך טיפולי, בהתאם להחלטתה, כלומר, בפרק הזמן שעבר מיום הגשת כתב האישום, דרך מסירת התשובה לאישום, שמיעת הראיות, והעברת התיק להמשך טיפולי בשל פרישתה של השופטת סגל מוהר, עבר פרק זמן של למעלה מ- 5 שנים.

למעשה בפני התקיימה ישיבה אחת בלבד, במעמד הצדדים, וזאת ביום 13/10/24, במהלכה שמעתי בקשת ב"כ הנאשם בדבר הפניית עניינו של מרשו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, כך גם שמעתי את עמדת המאשימה, ובסופו של דבר מצאתי לנכון לדחות את הבקשה, בשל הנימוקים שפורטו בהחלטה שניתנה במעמד הצדדים ביום זה.

בהמשך, ובאותו מועד, נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעניין העונש.

בדיון זה גם נכחה אשתו הנוכחית של הנאשם, אשר ביקשה לומר את דבריה, ואלה מצאו את ביטויים בפרוטוקול הדיון.



לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, ניתנה על ידי החלטה לפיה גזר הדין יינתן במעמד הצדדים ביום 27/11/24 ובמקביל הוריתי לנאשם להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת כשירותו והתאמתו לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

חוות הדעת מטעם הממונה לא הוגשה בזמן שכן הנאשם התייצב ללא אישורים רפואיים ועל כן בהתאם להחלטה שניתנה על ידי ביום 10/11/24 נדחה גזר הדין ליום 16/12/24 וזאת על מנת לאפשר לנאשם להתייצב פעם נוספת בפני הממונה על עבודות השירות ולהציג בפניו את המסמכים הרלוונטיים.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה הדגישה במסגרת טיעוניה את נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, את תוצאות מעשיו, את הפגיעה הפיזית והנפשית במתלוננת, וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם ראוי שינוע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, פיצוי למתלוננת וחוב הנאשם לחתום על התחייבות כספית.

המאשימה תמכה את טיעוניה בפסיקה שלעמדתה משקפת את מתחם העונש אליו היא עתרה, ולאור חומרת מעשה הנאשם לצד נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות בהן העובדה כי עסקין בנאשם נטול הרשעות קודמות אשר לא לקח אחריות על מעשיו ולא חסך זמן שיפוטי יקר, וגרם למתלוננת לעבור מסכת ייסורים בעודה מעידה בבית המשפט, עתרה להטלת ענישה בתוך המתחם הנ"ל ברף שלא יפחת מ- 17 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה פיצוי והתחייבות.

מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש במסגרת טיעונו, את נסיבותיו הרפואיות של הנאשם, ציין כי מותב זה לא נחשף להליך שמיעת הראיות, וזאת נוכח תקופת הזמן הניכרת שחלפה מאז האירועים, הדגיש כי למרשו אין הרשעות קודמות ולא נפתחו אירועים נוספים לאחר האירועים בהם הורשע הנאשם בהליך זה, לדבריו במועד בו בוצעו העבירות כלפי המתלוננת, בני הזוג היו נתונים במשבר זוגי. כיום הוא מצוי במערכת זוגית אחרת יציבה ללא בעיות של אלימות, הוא אב ל- 2 ילדים ממערכת זוגית זו. עוד נטען לגבי הנאשם כי סיים 12 שנות לימודים, למד משפטים במכללת רמת גן, עבר בתחום ההשקעות, אולם בשל משבר כלכלי אליו נקלע הוכרז כפושט רגל.

עוד נטען, כי במסגרת הכרעת הדין המרשיעה, לא קבע בית המשפט (כב' השופטת סגל מוהר) ממצאי עובדה לגבי כל עובדה ועובדה, אלא נקבע שרצף גרסאותיה של המתלוננת אמינים על בית המשפט, ולא ניתנה התייחסות לגרסת הנאשם עצמו, ולאופי הסוער של המתלוננת כפי שהדבר מצא את ביטוי בהכרעת הדין.

בנסיבות אלה סבור ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות בהן הורשע מרשו, ראוי שינוע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה צופה פני עתיד, ובתוך מתחם זה נוכח חלוף הזמן והמחירים הגבוהים אותם שילם הנאשם לרבות פגיעה בחירותו ובחופש תנועתו, עתר ב"כ הנאשם להטלת ענישה ברף התחתון של המתחם.



הגב' סלי אבו שמים - אשתו הנוכחית של הנאשם אשר כאמור נכחה בישיבת הטיעונים לעונש ביקשה לומר את דברה וציינה כי היא והנאשם נשואים מזה כ- 4 שנים, יש להם 3 ילדים משותפים, בני הזוג מקיימים מערכת זוגית נורמטיבית והיא מעולם לא חוותה מהנאשם אלימות פיזית או מילולית.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו, הדגיש את נסיבותיו הרפואיות השונות, ציין כי הוא מתנהג כיום בצורה יפה ומכובדת, ולא יוצר בבית אווירה אלימה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

ביום 15/12/24 הוגשה לתיק בית המשפט הודעה מטעם הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם הוזמן להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות ביום 6/11/24, וזאת לצורך בדיקת כשירותו והתאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, אולם, משלא הציג בפני הממונה על עבודות השירות אישורים רפואיים כנדרש, לא ניתן היה להשלים את הליך האבחון והמיון.

על כן, ובהתאם להודעה שהוגשה כאמור לעיל, הוסבר לבית המשפט כי חוות הדעת לא הוכנה וניתן יהיה להכינה ככל שבית המשפט ימצא לנכון להפנותו פעם נוספת.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".



בעניינו, אין חולק כי העבירות בהן הורשע הנאשם אשר נעברו כאמור כלפי המתלוננת, בנוכחות הקטינה מלמדים על מעשיו הכעורים של הנאשם, ומבטאים פגיעה בערכים המוגנים, וודאי כאשר עסקין בעבירות שנעברו בתוך התא המשפחתי, אשר פגעו בכבודה ובזכותה לביטחון ולהגנה של הנאשמת, דווקא מצד זה אשר אמור להיות אמן על שלום בני הבית וביטחונם.

לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן: "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

אם כן, הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם, הם הפגיעה בשלומה ובטחונה של המתלוננת, בזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי, וכמובן הצורך לשמור על שלוות בני המשפחה בתוך התא המשפחתי ובתוך ביתם - מבצרם. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21): "זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))." וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21): "תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

הענישה הנוהגת:

כפי שציינתי לעיל בפסיקה נקבע מנעד ענישה רחב ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר המכנה המשותף לרכיבי ענישה אלה היא המגמה להטיל ענישה ראויה והולמת הן ברוח תיקון 113 לחוק העונשין והן ברוח הפסיקה שניכרת בה מגמה של החמרה. עם זאת, גם לאור ברוח תיקון 113 לחוק העונשין, עדיין הענישה היא אינדיבידואלית במובן זה שכל מקרה נדון על פי נסיבותיו, על פי העושה, אל מול המעשה, (ראו רע"פ 6464/18 פלוני נ' מ"י). בעניינו, כתב האישום מייחס לנאשם 3 אירועים שונים, אולם, בפועל, ייחסה המאשימה לנאשם עבירה אחת בלבד בגין אירועי האלימות הפיזיים, ועבירה אחת בלבד בגין האיומים, כלומר, המאשימה לא ייחסה לנאשם ריבוי עבירות ובית המשפט אף לא הרשיעו בגין כך, אלא הנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום מתוקף שלושת האירועים הנ"ל.



על פי הפסיקה הנהוגה, אכן על פי רוב, מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם נע ממאסר שיכול ויורוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד ורכיבי ענישה נוספים. (ראו למשל רע"פ 6466/17 פלוני נ' מ", ת"פ 43163-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני, עפ"ג 3328-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל, עפ"ג 5601-09-17 אגרוף נ' מדינת ישראל, רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל).

כמו כן, יש לקחת בחשבון כי בית המשפט אשר הרשיע את הנאשם (כב' השופטת סגל מוהר) התייחס במעמד מתן הכרעת הדין, גם לאופי מערכת היחסים בין בני הזוג ולמזג הסוער של המתלוננת כדלהלן: "אופי מערכת היחסים בין בני הזוג, וגם מזג הסוער של המתלוננת, כפי שנלמד מן הראיות, יובאו בחשבון שיקולי בעת גזירת דינו", (עמ' 133 שורות 4 ו- 5 לפרוטוקול).

נסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירות:

לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום לאחר הליך שמיעת הראיות, זו אומנם זכותו אולם מנגד לא ניתן לזקוף לזכותו את לקיחת האחריות, החיסכון בזמן השיפוט היקר, ואת החיסכון בהעדת המתלוננת. כך גם לקחתי בחשבון את חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות את התנהלותו של הנאשם במהלך ביצוע, התנהגותו והעובדה שבכל עת יכול היה להפסיק את ההתנהגות האלימה והפוגענית כלפי המתלוננת והוא לא עשה כן. כך גם לא נעלמה מעיני העובדה כי עסקינן בנאשם נטול הרשעות קודמות וממועד ביצוע העבירות לא נזקפו לחובתו אירועים אלימים כלשהם (פיזיים או מילוליים).

אומנם, טרם שמיעת הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, אולם בשל אי הצגת מסמכים רפואיים מתאימים לא הוכנה עבורו חוות דעת מתאימה, בנסיבות אלה שקלתי האם יש צורך להפנותו פעם נוספת לממונה על עבודות השירות או להמתין לקבלת חוות דעת סופית לאחר המצאת מסמכים כפי שהדבר אוזכר בפרוטוקול הדיון מהיום, אולם, באתי לכלל מסקנה כי בנסיבות העניין ומבלי שהדבר יעביר מסר כלשהו ביחס למעשיו של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות, אני סבור כי במקרה זה, וודאי לאור חלופי הזמן הניכר ויתר הנסיבות שאוזכרו על ידי, ניתן להסתפק בהטלת ענישה ברף התחתון של המתחם לצד רכיבי ענישה נוספים שיהיה בהם כדי לאזן את תכלית הענישה אל מול האינטרסים המתנגשים וזאת בין היתר גם לאור קביעתו של בית המשפט (כב' השופטת סגל מוהר) ביחס למערכת היחסים הסוערת של בני הזוג וככל הנראה גם תרומתה של המתלוננת לאירועים מושא הליך זה (שבפני).

משכך, ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית, כלפי הגוף או הרכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.
 2. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 8,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים מהיום על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית, כלפי הגוף או הרכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.
 3. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך של 3,000 ₪.
- יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 20/3/25 וזאת באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון *****-*** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"ה, 24 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.